

Νάουσα: Με το Λάβαρο του '21 οι εκδηλώσεις μνήμης για το Ολοκαύτωμα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

© IMBNK Γραφείο Τύπου

Παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου τελέστηκε ο πανηγυρικός Εσπερινός των Αγίων Νεομαρτύρων Ναουσαίων στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ναούσης το απόγευμα του Σαββάτου 30 Απριλίου 2022.

Χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, ενώ συγχοροστάτησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, Δράμας κ. Παύλος, Νέας Ιωνίας κ. Γαβριήλ, Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, Φθιώτιδος κ. Συμεών, Λήμνου κ. Ιερόθεος και Βεροίας κ. Παντελεήμων.

Νωρίτερα ο Μητροπολίτης Βεροίας υποδέχθηκε το Ιερό Λάβαρο της

Επαναστάσεως από την Μονή της Αγίας Λάβρας, που κόμισε για την επέτειο ο Καθηγούμενος Αρχιμ. Ευσέβιος.

Λίγο προ της Απολύσεως του Εσπερινού ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος μετά του Υφυπουργού κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου έκαναν τα αποκαλυπτήρια μνημείου για το μαρτύριο των Αγίων Νεομαρτύρων και τη θυσία των Ηρώων της Νάουσας. Το μνημείο αυτό ανηγέρθη με δαπάνη του κ. Βεσυρόπουλου.

Ακολούθησε πάνδημη λιτανευτική πομπή προς το χώρο Θυσίας στο Κιόσκι, όπου ολοκληρώθηκε ο Εσπερινός, χοροστατούντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου.

Ο Σεβασμιώτατος προσεφώνησε τον Μακαριώτατο και τους Αρχιερείς, ενώ το θείο λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος, ο οποίος είναι Ναουσαίος στην καταγωγή.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

© IMBNK Γραφείο Τύπου

Προσφώνηση Μητροπολίτου Βεροίας

«Δεϋτε νεομαρτύρων χορόν ... ἐγκωμίους θείοις ἐπαινέσωμεν».

Δίκαιος καί ὀφειλόμενος ὁ ἔπαι-νος, τόν ὁποῖο ἀποδίδουμε αὐτή τήν ὥρα, κατά τόν Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων, τῶν κατά τήν καταστροφή τῆς ἠρωικῆς πόλεως τῆς Ναούσης μαρτυρικῶς τελειωθέντων.

Δίκαιος καί ὀφειλόμενος ὁ ἔπαι-νος, ἰδιαιτέρως φέτος, καθώς τιμοῦ-με τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρό-νων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἐπανα-στάσεως τῆς Ναούσης καί τό ὄλο-καύτωμά της.

Καί εἴμεθα ἰδιαιτέρως εὐγνώμο-νες, διότι ἔχουμε τή χαρά νά ὑποδεχόμεθα καί νά καλωσορί-ζουμε μέ πολλή τιμή στήν ἠρωική πόλη τῆς Ναούσης τόν Μακαριώ-τατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμο, τόν Σεβασμιώτατο Ἐκπρόσωπο τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρ-χου κ.κ. Βαρθολομαίου, τόν Μη-τροπολίτη Λαοδικείας κ. Θεοδώ-ρητο, καί ὄλους τούς Σεβασμιω-τάτους Ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀνταποκρινόμενοι στήν πρόσκλη-σή μας λαμπρύνουν μέ τήν παρου-σία τους τή μεγάλη αὐτή ἐπέτειο μνήμης, μαζί μέ τίς πολιτικές καί στρατιωτικές ἀρχές. Τούς εὐχαρι-στοῦμε ὄλους ἀπό καρδίας.

Ὁμιλητής τῆς σημερινῆς ἑσπέρας εἶναι ὁ συμπολίτης τῶν ἁγίων Νεο-μαρτύρων, Ναουσαῖος τήν κατα-γω-γή, Σεβασμιώτατος Μητροπολί-της Δράμας κ. Παῦλος, τόν ὁποῖο εὐχαριστώντας θερμότατα παρα-κα-λῶ νά λάβει τόν λόγο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου Δράμας κ. Παύλου

«Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου» (Ἰω. 20, 28).

Ἡ μαρτυρία τοῦ Θωμᾶ γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι σημαντική, διότι δέν εἶναι μαρτυρία εὐπίστου ἀνθρώπου, ἀλλά δυσπίστου πού ἐπέμενε, μέχρι νά τοῦ δοθοῦν οἱ ἀποδείξεις πού ζητοῦσε.

Στήν πρόσκληση τοῦ Κυρίου νά τόν ψηλαφήσει, ὁ Θωμᾶς ἔκθαμβος ἀπό τήν ἐπανάληψη τῶν λόγων τῆς ἀπιστίας πού εἶχε ἐκστομίσει, ἀπό τό θαῦμα τῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου στό σπίτι, ἀπό τήν θέα τῶν πληγῶν Του, δέν προχώρησε σέ ψηλάφηση, ἀλλά ἐνάρθρως ὠμολόγησε· «ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου».

Αυτή είναι ή πίστη και ή όμολογία όσων πιστεύουν στον Χριστό. Ότι είναι δικός μας όσο κανείς άλλος, άφοϋ μάς δημιούργησε, ένανθρώπησε και θυσιάσθηκε για μάς. Η καρδιά μας άνήκει σ' αυτόν. Μακάριος ό Θωμάς, μακάριοι οί άπόστολοι, διότι πίστευσαν στην άνάσταση του Χριστου, άφοϋ είδαν τον Χριστό. Μακαριώτεροι έμεϊς, διότι πιστεύουμε, ένϋ δέν είδαμε τον Χριστό.

Η άνάσταση του Χριστου είναι τό θεμέλιο τής πίστεώς μας, γι' αυτό άκριβώς πολεμήθηκε όσο κανένα άλλο γεγονός. Άλλά και άποδεικνύεται, όσο κανένα άλλο ιστορικό γεγονός.

Άποδείξεις τής αναστάσεως είναι:

Ό κενός τάφος· ή άποστολή του Άγίου Πνεύματος· ή μεταβολή των άποστόλων και του Παύλου μέ την δύναμη και τον φωτισμό του Άγίου Πνεύματος (άπλοϊκοί άνθρωποι -ιδιώτες- μίλησαν όλες τις γλώσσες και τις διαλέκτους του κόσμου και κήρυξαν τό Ευαγγέλιο στην οικουμένη)· τά μαρτύρια άναριθμήτων μαρτύρων τής Έκκλησίας μέχρι σήμερα. Πως άραγε εκατομμύρια άνθρωποι, μεταξύ των όποιων και οί Ναουσαϊοι μάρτυρες, θά μπορούσαν νά ύπομείνουν μέ χαρά αφάνταστα και φρικιαστικά μαρτύρια, άν ό Χριστός δέν είχε πράγματι αναστηθεί, δέν ήταν πράγματι Θεός, και δέν τους ένεδυνάμωνε;

Η νέκρωση του θανάτου και ή καθάρηση του ήδη είναι τά μεγάλα άγαθά τής αναστάσεως του Κυρίου. Η ζωή του χριστιανου είναι υπέροχη. Τό βλέπουμε στα όλόφωτα πρόσωπα των άγίων τής πίστεώς μας. Ό χριστιανός, σύμφωνα μέ τους λόγους του Χριστου, από έδω έχει γεύση τής αιώνιου ζωής· «ό τον λόγον μου άκούων και πιστεύων τω πέμψαντί με έχει ζωήν αιώνιον». Δέν είπε ότι θά έχει στό μέλλον, αλλά ότι ήδη έχει ζωή αιώνια. Οί άπόστολοι και οί άγιοι αισθάνονταν έντονα μέσα τους την πνευματική άνάσταση και την αιώνια ζωή, ώστε περιφρονούσαν τον σωματικό θάνατο. Αυτή είναι ή άποστολή τής Έκκλησίας, νά ένώσει όλους τους πιστούς μέ τό πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστου. Όλα τά άλλα είναι δευτερεύοντα.

Αυτό τονίζει και ό μέγας Παϋλος· «Τίς ήμάς χωρίσει από τής άγάπης του Χριστου; Θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή λιμός ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα;»[\[1\]](#). Και συνεχίζει λέγοντας ότι «σ' όλα αυτά ύπερισχύουμε οί πιστοί μέ την βοήθεια εκείνου, ό όποιος μάς άγάπησε».

Μέ την πίστη στην άνάσταση του Χριστου και την Παύλεια όμολογία άγάπης στο πρόσωπο του Θεανθρώπου, προσήλθαν στο μαρτύριο άτρόμως οί δισχιλιοι και πλέον Ναουσαϊοι, και μάλιστα οί περισσότεροι από αυτούς στον ιερόν αυτόν χϋρο,

ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀνώνυμος Ναουσαῖος χρονικογράφος: «ὄλο τό κιόσκι, περίπου 20 στρέμματα, μέ ὑπέρ τὰς 10 πλατάνους, τόπος τερπνότατος, εἶχε μετασχηματισθῆ εἰς πανήγυριν κλαυθμῶνος, εἰς ἀνθρωπομακελλεῖον». Οἱ Ναουσαῖοι καυχώμεθα γιά τήν ὠραιότητα τοῦ τόπου αὐτοῦ. Ὁ σεπτότατος ποιμενάρχης μας, ὅμως, ἀνέδειξε τήν πνευματική διάσταση τοῦ χώρου, τήν ιερότητά του, καί τόν ἀνεβίβασε σέ πνευματικό καί ἱστορικό τοπόσημο μαρτυρίας τῆς πίστεώς μας. Τόν εὐχαριστοῦμε γι' αὐτό, καί ταπεινῶς ἐπικαλοῦμαι τίς εὐχές τῶν ἁγίων μαρτύρων νά τόν συνωδεύουν στό ἱερό του ἔργο.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες πού σήμερα τιμοῦμε ἐνδυναμώνουν, ἀναζωογονοῦν, ἀνακαινίζουν τήν γερασμένη καί μαραμένη πίστη ἡμῶν τῶν τωρινῶν χριστιανῶν. Ὁ σύγχρονος γνωστικιστικός ὑλισμός εἶναι ἡ νέα θρησκεία πού ἀντιπαλεύει τόν Χριστιανισμό. Δημιούργησε τήν «ψευδῆ συνείδηση» πού θέλει τήν ἀνθρώπινη ταυτότητα νά κατασκευάζεται τεχνητά, χωρίς καμμία ἀναφορά σέ ὀρισμένες αἰώνιες ἀξίες. Ἄγνοεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι συνδυασμός τοῦ ὑλικοῦ καί τοῦ πνευματικοῦ. Ἡ νέα ἀνθρωπολογία θεωρεῖ ὅτι πρέπει ὁ ἄνθρωπος ὄχι μόνο νά ἐλέγχει, ἀλλά καί νά δημιουργεῖ νέο ἄνθρωπο. Πλέον ὁ ἄνθρωπος ἐπιλέγει τήν γέννηση, τόν ἔλεγχο τῆς γεννητικότητας, τήν οἰκογένεια, τήν διαχείριση τοῦ θανάτου, καί φυσικά πρέπει νά κατέχει πρωταρχική θέση σέ ὅλες τίς φυσικές διαδικασίες πού προέρχονται ἀπό τόν Θεό. Ἀκολουθεῖ τήν φωνή πού ψιθύρισε στούς πρωτοπλάστους ὁ ἀντίδικος: «διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καί ἔσεσθε ὡς θεοί».

Γι' αὐτό, ὅ,τι στήν Καινή Διαθήκη ἀντιτίθεται στόν ὀρθολογισμό τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νά θεωρεῖται παραμύθι. Ἡ διαδικασία αὐτή ὀδηγεῖ, ἀνάλογα μέ τήν προτίμηση τοῦ καθενός, σ' ἕναν ἱστορικό Χριστό, πού παρέμεινε στόν τάφο. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ὀμολογεῖ καί κηρύττει τήν βεβαιότητα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ καί οἱ πιστοί δέν κουράζονται τίς ἡμέρες αὐτές νά ψάλλουν ἀμέτρητες φορές τό «Χριστός Ἀνέστη».

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες ξερρίζωνουν ἀπό τίς καρδιές τῶν χριστιανῶν κάθε ἀπορία καί δισταγμό, ἀποδεικνύουν περίτρανα τήν ἀλήθεια τῶν δογμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἐδοξάσθησαν ἀπό τόν Θεό μέ θαυμαστά σημεῖα τῆς θείας Χάριτος. Οἱ ἅγιοι μάρτυρες εἶναι οἱ φύλακες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· εἶναι τὰ εὐωδιαστά ἄνθη τοῦ παραδείσου. Εἶναι οἱ προστάτες, οἱ βοηθοί, τὰ καυχήματα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τῆς ἡρωϊκῆς αὐτῆς πόλεως. Αὐτῆς τῆς πόλεως πού διεκρίθη μέν γιά τήν πρόσληψη κάθε συγχρόνου μέσου πού κατέκτησε ὁ ἄνθρωπος γιά τήν ἀναβάθμιση τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου, ἀλλά κατέστη δέ καί σύμβολο ἀγώνων, ἀφοῦ ἀντιστάθηκε στόν πνευματικό ἐκφραγκισμό πού προβάλλει ἔντονα ὡς κυρίαρχο στοιχεῖο τοῦ ἀνθρώπου τόν ὀρθολογισμό καί τόν ἱστορικό

Χριστό άπογυμνωμένο από τήν θεότητά του, δηλαδή τόν σύγχρονο Άρειανισμό.

Τέτοιο ζωντανό παράδειγμα άντιστάσεως (μέχρι τήν δεκαετία του 1990) ήσαν οί γυναίκες τής πόλεως μας, πού άρνούνταν νά φοροϋν τά φράγκικα, όπως μέ περηφάνεια τόνιζαν. Στόλιζαν τούς δρόμους κάθε Κυριακή, όταν μετά τήν άπόλυση τής Έκκλησίας παρήλαυναν στην πόλη λιτανεύοντας τήν Ναουσαίικη άρχοντιά, άξιοπρέπεια και παράδοση.

Θεωρώ εύτυχη τόν έαυτό μου, καθώς και όσους πρόλαβαν αύτήν τήν έξαίσια εικόνα τών γυναικών μέ τίς πολύπτυχες φορεσιές και τίς κάτασπρες ζουπούνες. Άντιμετώπιζαν όρθόδοξα, μέ λεβεντιά και τόν έπερχόμενο έσχατο έχθρό, τόν θάνατο. Θυμάμαι πώς είχάν έτοιμα τά νεκρικά ένδύματα και τό κιτρινωπό ύφαντό δαντελένιο σεντόνι πού θά έστρωναν στην κάσα. Όσες δέ είχάν πάει και στά Ίεροσόλυμα, στό χατζηλίκι κρατούσαν και τό πιστοποιητικό του προσκυνητου, για νά τό βάλουν στα χέρια τους κατά τό μεγάλο ταξίδι.

Αυτό είναι ή όρθόδοξη κληρονομιά τής πόλης μας. Έάν πάτρια για άλλους είναι οί μύθοι και οί φαντασίες, για μάς είναι οί παρακαταθήκες πού μάς κληροδότησαν οί μάρτυρες και οί πρόγονοί μας.

«Τοιαύτη γάρ ή φύσις τής Ναούσης, ως πάντων τών προς τήν ζωήν αναγκαίων πάμφορος είναι και μηδέν τών παρ' έτέροις άγαθών άμοιρείν»[\[2\]](#), όπως θά έλεγε ό άγιος Γρηγόριος Νύσης. Τό εύκρατο κλίμα διαπερνά τό έδαφος και όσα αναφύονται από τό χώμα. Άκριβώς έδω ξεπηδοϋν από τά έγκατα τής γής ύδάτινα πολυθόρυβα ρεύματα, τό νερό, τό τόσο χρήσιμο και αναγκαϊότατο στοιχείο τής ζωής, «τό νηφάλιο και φθινό ποτό» όπως λένε οί πατέρες.

Γι' αυτό οί κάτοικοι τής περιοχής έχουν από γεννησιμιού τους τό άγαθό τής υγείας, από τό όποιο δέν ύπάρχει κάτι καλύτερο, όπως λένε.

Νά προσθέσω, βέβαια, ότι και ή γεύση και ή άφή χορταίνουν άπολαυστικά από τά άγαθά πού ύπάρχουν έδω. Η πόλη χορηγει τά έγχώρια άγαθά της σε όλους. Στους γεωργούς, στους άμπελουργούς, στους ξυλουργούς, στους ύφαντουργούς, στους οίνοποιούς, στους έμπόρους, στους χειρώνακτες, σε όλους γενικώς.

Πέραν τῶν φυσικῶν καλλονῶν καί θελγήτρων, τῶν περικαλλῶν κτηρίων, τῶν ἐκπαιδευτηρίων καί οἰκιῶν, κοσμεῖται ἡ πόλη μέ πολλούς εὐκτηρίους οἴκους. Ὁ μόνος διασωθείς ἐκ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς πόλεως ναός τοῦ Τιμίου Προδρόμου διηγεῖται τό μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Οἱ εὐσεβεῖς Ναουσαῖοι παρά τήν ἐξολόθρευση, τήν κατάργηση τῶν προνομίων, τήν φτώχεια καί τά συνακόλουθά της, ἔσπευσαν ν' ἀνεγείρουν εὐκτηρίους οἴκους.

Εὐγενῆς πράγματι εἶναι ἡ πόλη, καί οἱ οἰκιστές της αἴρουν κύκλῳ τούς ὀφθαλμούς των καί βλέπουν τά ἱερά της τεμένη νά τήν φρουροῦν ἀπό βορρᾶ καί νότο, ἀπό δύση καί ἀνατολή. Στήν κεφαλή της ἀπό τήν δυτική πλευρά στέκονται ἀκοίμητοι φρουροί της ὁ προφήτης Ἡλίας, ἡ ἕξω Ὑπαπαντή, ὁ Ταξιάρχης, τό μοναστήρι τοῦ πολιούχου μας ἀγίου Θεοφάνη, ἡ Ἁγία Τριάδα καί ὁ ἐρατεινός ἅγιος Νικόλαος. Ἀπό τά δεξιά της ὁ ἀη-Λιάς, ἡ ἁγία Παρασκευή, τό κοινό ἀναπαυτήριο μέχρι τήν κοινή ἀνάσταση, ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ μικρός καί ὑδροχαρῆς ἅγιος Παντελεήμων. Ἀπό τήν ἀριστερή πλευρά ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ ἕξω Ἅγε Σωτήρας, ἡ Εὐαγγελίστρια μικρή καί μεγάλη καί ἡ Ἁγία Τριάδα. Καί στά ἀνατολικά της ἡ Παναγιοπούλα, ὁ πορτάρης της ἅγιος Γεώργιος, ὁ βιγλάτορας τοῦ κάμπου, καί ἡ Ἁγία Τριάδα τοῦ νοσοκομείου.

Ἐάν αὐτοί οἱ εὐκτήριοι οἴκοι φρουροῦν τήν Νάουσα μας, τί νά πῶ γιά τούς ἐντός τῆς πόλεως Ναούς, ἐξαίρετα δείγματα εὐσεβείας, οἰκονομικῆς εὐμαρείας καί ψυχικῆς ἀρχοντιᾶς τῶν Ναουσαίων; Τήν Μεταμόρφωση, τήν Παναγία, τόν Ἅγε Μηνᾶ, τήν Ὑπαπαντή, τόν μικρό Πρόδρομο, τόν ταπεινό Ἅγε Θεοφάνη στά Γαλάκεια. Τόν ἱστορικό Ἅγε Δημήτρη πού περισυνέλεξε καί παρηγόρησε τούς πρόσφυγες πού καθημαγμένοι ἐγκατεστάθησαν στήν πόλη ἕκατό χρόνια μετά τήν καταστροφή της. Πράγματι, ἡ πόλη μας ἔχοντας βιώσει τήν ὀλοκαύτωσή της ἀπό τούς ἴδιους δυνάστες, ἀγκάλιασε τούς εὐγενεστάτους Ποντίους τῆς Τραπεζοῦντος, τῆς Ἀργυρουπόλεως, τῆς Κρώμνης καί ἄλλων περιοχῶν πού τήν ἐπέλεξαν γιά κατοικητήριο, χωρίς ῥατσισμό, ὑποτίμηση καί περιφρόνηση. Οἱ ἕξ Ἀργυρουπόλεως μέσα ἀπό τόν χαλασμό κόμισαν καί κειμήλια μεγάλης ἀξίας, πού δυστυχῶς δέν παρέμειναν στήν πόλη.

Ἀξιοθαύμαστη εἶναι ἡ πόλη αὐτή γιά ὅσα κατώρθωσε καί γιά ὅσα προσέφερε στόν βωμό τῆς ἐλευθερίας. Ἀπό παντοῦ λοιπόν ἡ φύση, ἡ ἀγάπη τῶν προγόνων μας γιά τό ὦραϊο, ἡ ἐποπτεία τῶν ἀρχόντων μας, ἐρανίσθησαν κάθε ἀγαθό καί τό ἔκαναν κτῆμα τῆς πόλης μας. Διαθέτει τόσα ἀγαθά, τέλεια κατασκευή, ἀπολαμβάνει τήν θέση της, τήν ἀρμονία τῶν ἐποχῶν, καί κοσμεῖται ἐπιπλέον ἀπό τό παρελθόν της. Ἡ ἀνδρεία τῶν πολιτῶν της ἀντιμάχησε μέ δεινό καί φοβερό στράτευμα, καί ὀλοκαυτώθηκε χάριν τῆς ἐλευθερίας προσφέροντας στήν Ἐκκλησία καί στό Γένος

ὑπερδισχιλίους μάρτυρες, τούς ὁποίους σήμερα τιμοῦμε.

Πρός αὐτούς ἀπευθύνομαι ἐκζητῶντας τίς πρὸς Κύριον πρεσβεῖες τους μέ τό στόμα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῦ ἐπισκόπου Νύσσης Γρηγορίου, ὥστε νά παραδειγματισθοῦμε ἀπό τήν πίστη τῶν αὐταδέλφων γιά τήν παρῶρησία τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγίων: «Ἅγιοι μάρτυρες, ἐλάτε κοντά μας, ὅπου κι ἂν εἴστε, ἔφοροι τῆς ἐορτῆς μας. Ἀφήστε γιά λίγο τά ἱερά σας ἔργα κι ἐλάτε ὡς φίλοι κοντά σ' ἐκείνους πού σᾶς ὑμνοῦν. Ὅσους εἶχατε τότε θεατές τῶν μαρτυρίων σας, τόσους ἔχετε ὑπηρετές νά σᾶς προσφέρουν τιμές. Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό πολλές εὐεργεσίες. Γίνετε πρεσβευτές τῆς πατρίδος σας πρὸς τόν κοινό Βασιλέα μας. Ὑποψιαζόμαστε πώς μᾶς περιμένουν θλίψεις, προσδοκοῦμε κινδύνους. Ὑπερασπισθῆτε μας ὡς στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ. Ἄν καί ἔχετε ὑπερβεῖ τόν βίον αὐτόν, γνωρίζετε ὡστόσο τά πάθη καί τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Χρησιμοποιῆστε τήν παρῶρησία σας γιά χάρη τῶν ὁμοδούλων σας, διότι οἱ εὐχές σας σβήνουν τίς ἁμαρτίες μας, καί στηρίξτε μας στήν πίστη στόν Χριστό, ὥστε νά παραμείνουμε μέχρι τό τέλος μέσα στό γόνιμο χωράφι τῆς πίστεως, καρποφορῶντας πάντοτε τήν αἰώνια ζωή μέ τήν δύναμη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στόν ὁποῖο μαζί μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιον Πνεῦμα ἀνήκει ἡ δόξα καί ἡ δύναμη καί ἡ τιμή νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων». ΑΜΗΝ.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

[Βέροια και Νάουσα επισκέπτεται ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος](#)

[Ξεκίνησαν οι εορτασμοί για την επέτειο των 200 χρόνων στη Νάουσα](#)

[Η Νάουσα τίμησε τους πέντε Ιερομάρτυρες που μαρτύρησαν την ώρα της Θείας Λειτουργίας - Σε προσκύνηση το Λείψανο της Αγίας Φιλοθέης](#)

[Η Μονή Δοβρά υποδέχθηκε το Λάβαρο της Επανάστασης, 200 χρόνια μετά την ιστορική μάχη - Στις επετειακές εκδηλώσεις και ο Αρχιεπίσκοπος](#)

[Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο για την διπλή εορτή στη Μονή Δοβρά](#)

[Έφτασε στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά ο Αρχιεπίσκοπος](#)

[Ο Αρχιεπίσκοπος στην εκδήλωση «Απ' τη Δοβρά, στη Λευτεριά»](#)

Νάουσα: Ο Αρχιεπίσκοπος στο Συνέδριο «Οι Άγιοι Νεομάρτυρες και η εθνική παλιγγενεσία»

Ο Αρχιεπίσκοπος στην Ανακήρυξη της ΠτΔ σε Επίτιμη Δημότη Νάουσας

ΠτΔ: Παράδειγμα αυτοθυσίας το Ολοκαύτωμα της Νάουσας